

[Wilhelm.]

socialdemokratiske regering her har fremsat, med den lave statslige finansiering og til gengæld med rentesikringen, 2) den hidtil gældende finansieringsordning, og 3) en 100 pct. statslig finansiering. Jeg har ikke tid til her at nævne resultaterne af de beregninger, men de er yderst interessante og bør selvfølgelig indgå med meget stor vægt i behandlingen af dette lovforslag.

Boligministeren (*Helge Nielsen*):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilslutning til forslaget og dets principper, og naturligvis tilsige støtte til, at vi kan få en drøftelse af de spørgsmål, der fra forskellig side har været rejst, og hvor man gerne vil dybere ned i materialet under det kommende udvalgsarbejde.

Må jeg vedrørende kollegierne først sige, at vi, som det vil være folketinget bekendt, har nedsat udvalget om ungdomsboliger, som jo ikke blot skal tage sig af kollegiespørgsmålet, men også af spørgsmål om boliger for andre unge end dem, der normalt er kollegianere, fordi jeg godt ville have hele dette problem kulegravet og ligesom lægge op til, at det at bygge ungdomsboliger måtte være en fælles ting, hvad enten det var for unge under den ene eller den anden uddannelse eller unge, som ikke var under uddannelse, og det er jo et af punkterne i det kommissorium, som udvalget under ledelse af forbrugerombudsmanden, Ehrenreich, har fået.

Må jeg også sige til det spørgsmål, der har været rejst tidligere og senest blev rejst af hr. Wilhelm, at det materiale, som kollegieudvalget under medarbejderskab fra boligministeriets side udarbejdede for et stykke tid siden, naturligvis er indgået i Ehrenreich-udvalgets videre arbejde, ligesom jeg helt klart regner med, at det materiale, som studenterne nu har fremstillet, også vil indgå i de drøftelser, der vel skal føre frem til en betænkning, som jeg regner med at få her omkring sommerferien, og som kan danne grundlag for politiske aktiviteter på hele ungdomsboligområdet i det kommende folketingår. Vi har alligevel ment, at det var nødvendigt at have regler, for det første indtil dette udvalgsarbejde var færdigt, og for det andet indtil der kunne formuleres og gennemføres en ny lov-

givning på dette område, muligvis efter gode forslag fra Ehrenreich i udvalget. Derfor synes jeg, at både hr. Wilhelm og hr. Kaj Hansen i deres forsøg på denne sønderlemmende kritik også skulle overveje at tage med i betragtning, at vi fra regeringens side har sat et stykke arbejde i gang, som forhåbentlig kan føre frem til løsninger på hele ungdomsboligproblemet, og det gælder både spørgsmålet om de økonomiske problemer og de organisatoriske problemer i denne forbindelse.

Jeg vil videre understrege, som det også siges i fremsættelsestalen, at jeg over for folketingets finansudvalg agter at søge den midlertidige støtte til at nedbringe lejen i de meget dyre kollegier videreført i næste finansår; det var et svar til hr. Ejler Koch.

Jeg er meget enig i hr. Johan Philipsens betragtninger omkring spørgsmålet om ledelsesproblemerne, idet jeg kan sige, at det jo ikke er alle kollegier, der har været ledelsesproblemer i, men nogle har der været.

Hvad angår det af hr. Ingomar Petersen stillede spørgsmål om amtsrådenes medvirken i dette, kan jeg oplyse, at det ikke helt har fundet nåde for amtsrådsledelsen, at vi foreslår dette, hvorimod hovedstadsrådet for sin part har givet tilsagn. Det er min opfattelse — og det har jeg fået bekræftet under de forhandlinger, jeg har haft med kommuner rundt omkring i forbindelse med nedsættelse af lejen og fritagelse af kommune- og ejendomsskatter for kollegierne — at disse kollegier ikke er kommunalbestemte, men i høj grad er regionalbestemte, at de samler unge fra hele regionen og ikke bare fra den enkelte kommune, hvilket en gang imellem har skabt vanskeligheder i forståelsen hos kommunerne for, at det er dem, der skal give denne støtte til kollegier, hvis placering netop på dette sted de måske ikke har haft den store medindflydelse på.

Men jeg er klar til helt fordomsfrit at drøfte dette, jeg har bare ment, det var fornuftigt at trække amtsrådene med ind både i ledelsesfunktionen og i planlægningen, hvorved de også er kommet til at skulle betale; det er dog ikke de store penge, det drejer sig om for amtsrådene, det er 3 mill. kr. pr. år for hele landet, så det kan ikke være et økonomisk problem, men et problem af anden karakter.

Til de andre spørgsmål vil jeg kun sige, at